

İRSAD DERGİSİ

MAYIS - HAZİRAN SAYISI

2013

İÇİNDEKİLER

Yıl: 5

Sayı: 30

İrşad Dergisi

Mayıs – Haziran sayısı

VUSLAT
“Kelebek”

EHLULLÂH OLMAK
“Betül SAYGINER”

YAVUZ SULTAN SELİM HAN
“Aişe HÜMA”

EY İMAN EDENLER
“Karia ECRİN”

MUSTAFA ÖZBAĞ EFENDİ'DEN GÜL DESTESİ
“Nisa YILDIZ”

HAZRETİ MUHAMMED MUSTAFA'NIN (s.a.v) MÜBAREK İSM-İ ŞERİFLERİ
“Dihye İŞİK”

EBU SAİD EL HUDRİ HAZRETLERİ
“Erya YAREN”

BLAGAJ ALPERENLER TEKKESİ
“Fatma Meryem AK”

BİR YOL HİKÂYESİ
“Ahmer KAN”

TALEBETÜ'S SUFFE FATIMA RADIYALLAHU ANHA
“Meftun AY”

PEYGAMBERLER TARİHİ
“Semine NAŞİRE”

GÜNÜMÜZ FİKİH PROBLEMLERİ
“Arife Zeynep BENNA”

ÇOCUK EĞİTİMİ VE AİLE
“Bengisu UMMAN”

AĞIZ VE DİŞ SAĞLIĞI
“Eslem SARIGÜL”

KANTORON OTU
“Sare Şüheda BAŞAK”

EDİTÖR
GÜLENAY ZİYA

GRAFİK TASARIM
MUSAVVİBE

irsadder@gmail.com

VUSLAT

*Huşu dolu bir sessizlik gerek Şimdi bana
Sevgilinin sesini duymaya
Yeni doğmuş bir bebeği görmek gerek
Mucize her gün açan iekşler
Hayran olmuş bir can gerek her an
Bir anı bir ana benzemeyen aşkın kokusunu duymaya
Yok olmak gerek o hayranlığın içinde
Var sandığım kadarını da teslim etmek sevgiliye*

*Ama o gelir, her an gelir
Bekleyenin içindeki zlem o
Koşanın içindeki nefes o;
Nefesi veren o
O sevgili,
Kalem olur gelir
Tüm ayrılıklara rağmen avutur hüznü
Satır satır yağar kağıda
O sevgili
zlemi de kalbe verir
zletir gelir
Aşkı ğretir
Yanışı ğretir
are bildiklerin bitince
Çaresizliğin çaresinin adını ğretir
ALLAH
Gelir artık
Ellerini açıp hissettiğin her an
Özlem olur yağar yüreğine
are olur
AşK O'dur*

YAZAN: KELEBEK

EHLULLÂH OLMAK

Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem Efendimiz , indirilen Kelâmullâh'a en yüksek ihtimâmı gösterir, büyük bir hasretle devamlı okurlardı. Ashâb-ı Kiram da Efendimiz (s.a.v.)'e uyararak Kitabullâh'ı ellerinden bırakmaz, dillerinden düşürmezlerdi. Sâkif temsilcilerinden Evs bin Huzeyfe şöyle anlatır :

“Rasulullah(s.a.v.) Efendimiz bir gece yatsıdan sonra uzun müddet yanımıza gelmedi.

-Ya Rasulallah! Yanımıza gelmekte niçin geç kaldınız? diye sorduk. Buyurdular ki :

- Hergün Kur'an'dan bir hizip okumayı kendime vazife edinmişim. Bunu yerine getirmedikçe gelmek istemedim.

Sabaha çıkınca ashab-ı kirama:

- Siz Kur'an'ı nasıl hizipleyip okursunuz? Diye sorduk. Onlar :

- Biz surelerin ilk üçünü bir hizip, sonra devamındaki beş sureyi ikinci bir hizip, daha sonra sırayla yedi, dokuz, on bir ve on üç sureyi birleştirerek birer hizip yaparız. En son olarak da Kâf Suresi'nden sonuna kadar mufassal sureleri bir hizip yaparak Kur'an-ı Kerim'i yedi kısımda okuruz, dediler.”(İbn Mace, Salat 178)

Namaza durduğunda saatlerce Kur'an okur ve bundan doyumsuz bir haz alırdı. “Allah, geceleyn iki rekât namaz kılan bir kulunu dinlediği kadar hiçbir kimseyi dinlemez.”(Tirmizi)buyurmuştur.

Kur'an-ı Kerim okumayı sevdiği gibi onu başkasından duymayı da severdi. Bazen de Kur'an okuyan ashabını habersizce dinler ve mesrû olurdu. Bu hususta Hz. Aişe'nin yaşadığı güzel bir hatıra vardır:

Birgün yanına gitmekte geç kaldığında, Rasulullah(s.a.v.) bunun sebebini kendisine sormuş, o da :

-Ey Allahın Rasulu! Mescidde bir adam vardı ki ondan daha güzel Kur'an okuyan kimseyi görmedim, diyerek gecikme sebebinin Kur'an dinlemekten kaynaklandığını belirtir. Bunun üzerine Efendimiz mescide giderek o zâtın Sâlim(ra) olduğunu görür ve şu inciler dökülür mübarek dudaklarından :

-Ümmetimin arasında senin gibi birini bulduran Allah'a hamdolsun. (İbn-i Hanbel)

Allah'ın Kelâmı'nı okuyan bir kimse, hakikatte Rasulullah(s.a.v.)'in şemalini, ahlakını, karakterini okumuş olur. Bu sebeble Kur'an'ı çok okumalı ve üzerinde düşünmelidir.

Rasulullah(s.a.v.) buyurdu :

“Kur'an okuyunuz . Çünkü Kur'an, kıyamet gününde kendisini okuyanlara şefaâtçi olarak gelecektir.”(Müslim, Müsâfirîn, 252)

“Kim Kur'an-ı Kerîm'den bir harf okursa onun için bir hasene vardır. Her bir hasenenin karşılığı da on sevaptır. Ben elif lâm mîm bir harftir demiyorum; bilâkis elif bir harf, lâm bir harf, mîm de bir harftir.(Tirmizi , Fedâlül Kur'an , 16)

Kur'an-ı Kerim okumak sadece kişinin kendine değil yakınlarına da faydalı olacaktır.

Rasulullah(s.a.v.) buyurdu:

“Kim Kur'an-ı Kerim'i okur ve onunla amel ederse kıyamet günü ana-babasına bir taç giydirilir. Bu tâcın nuru, güneşin dünyadaki bir eve konulduğunda vereceği ışıktan daha güzeldir. Öyleyse Kur'an-ı Kerim ile bizzat amel edenin nûru nasıl olur bir düşünün!” (Ebu Dâvud, Vitr , 14)

“Kıyamet gününde Kur'an ve dünyadaki hayatlarını ona göre tanzim eden Kur'an ehli mahşer yerine getirilir. Bu sırada Bakara ve Al-i İmrân Sûreleri Kur'an'ın önüne geçer. Her ikisi de kendilerini okuyanları müdâfaa için birbiriyle yarışır.”(Müslim, Müsâfirîn, 253)

“Ehl-i Kur'an “ olabilmek duâsıyla...

YAVUZ SULTAN SELİM HÂN'A ZİYARET

İran'da Safevi Devleti'ni kuran ve şiiliği resmi mezhep haline getiren Şah İsmail, izlediği siyasetle, İran'da büyük zulümlere imza atıyordu. Çeşitli bahanelerle bir milyondan fazla insanı katlettiğine dair bilgiler vardır. Ayrıca kendisini de neredeyse ilahlık derecesine çıkaran bir dini anlayış getirmişti. Bu dini anlayışı Osmanlı topraklarında da hakim kılmak için birçok müridini Anadolu'ya göndermiş, yoğun propagandalara girişmişti. Yaptığı savaşların tamamını kazanan, yendiği ordularda ve sivil kesimlerde büyük katliamlar gerçekleştiren Şah İsmail'in yeni hedefi Osmanlı ülkesi idi.

Şah İsmail, Osmanlı'nın Irak ve doğu illerine yaptığı tecavüzlerde, sünnilere ait cami ve mescitleri yakıp yıkıyor, şehirleri yağmalıyor, insanları katliama uğrattıyordu.

Yavuz Sultan Selim Han, Şah İsmail'in, ülkesine karşı giriştiği bu türden tahriklere son vermek, bu arada Osmanlı hudutlarına olan tecavüzünü de önlemek maksadıyla İran üzerine yürümeye karar verdi.

Bir gün Şah İsmail, kıymetli mücevherler ile dolu bir hediye sandığı gönderir hünkâra.

Sandık açılır. İçinden çeşit çeşit değerli taşlar, kıymetli atlas, kadife kumaşlar çıkar. Fakat sandık açılır açılmaz etrafa pek fena bir koku yayılır. Önce hiç kimse bir anlam veremez nadide mücevherler ile dolu sandıktaki bu fena kokuya. Sonra mesele anlaşılır. Sandığın dibine insan dışkısı doldurulmuş. Yani Şah İsmail, akli sıra cihan padişahına hakaret ediyor... (!)

Cihan padişahı emir verir, "Herkes düşünsün, bu edepsizliğe Osmanlı'nın şanına yakışacak şekilde bir mukabelede bulunmalıyız." Ve çözümü yine kendisi bulur. Aynı şekilde değerli mücevher ve kumaşlarla süslü bir sandık hazırlatılır. Sandığın içine, o zamanın en nefis gül kokulu

lokumlarından hazırlanmış bir kutu yerleştirilir. Kutunun altına da, bir satırlık yazıdan ibaret pusula (not) iliştilir. Hediye sandığı, itina ile süslenildikten sonra Şah İsmail'e gönderilir. Sandık, Şah'ın huzurunda açılır. Sandık açılır açılmaz, etrafa mis gibi gül kokusu yayılır. Mücevher vs. gibi hediyeler takdim edildikten sonra Osmanlı elçisi -Şah'ın tedirgin olmaması için- önce kendisi tatmak kaydıyla büyük bir saygı ve nezaketle, Şah İsmail'e lokumdan ikram eder. Bilahare görevliler, huzurda bulunanlara teker teker ikram etmeye başlarlar lokumdan. Şah, bütün bu olup bitenlere bir anlam veremez. Osmanlı elçisi, Şah'ın şaşkınlığını gidermek için, lokum kutusunun altına iliştilirilmiş mütevazı pusulayı uzatır. Pusulayı okuyan Şah'ın yüzünde, bu sefer, şaşkınlığın yerini büyük bir utanç ifadesi alır:

"İSMAİL, HERKES YEDİĞİNDEN İKRAM EDER..."

Yavuz Sultan Selim sefere çıkmadan önce Hazreti Peygamber'in mihmandarı Eba Eyyub el Ensari Hazretleri'nin kabrini ziyaret ederek seferin başarılı geçmesi için Allah'tan yardım diler. Daha sonra dedesi Fatih Sultan Mehmed ve babası Bayezid Han'ın kabirlerini de ziyaret eden Selim Han, kurbanlar kestirip fakirlere de pek çok sadaka dağıtır. Sünni ulemanın verdiği fetvalar üzerine büsbütün heyecana kapılan halk, şiiilere karşı sefere çıkan Selim Han'ı görmek üzere Eyüp Sultan'ı doldurduğu gibi kayıklar da Haliç'i kaplamış ve görülmemiş bir izdiham ortaya çıkmıştır.

Sefer sonunda Yavuz Selim, Şah İsmail'i mağlup ederek, Çaldıran Zaferi ile Anadolu birliğini büyük ölçüde sağlamıştır. Bu birlik bugün hala o zafer sebebiyle devam edebilmektedir. Bu zafer aynı zamanda Güney Anadolu ile Ortadoğu'nun anahtarlarını da Yavuz'a takdim etmiştir. Bu zafer Hilafet meselesinin gündeme gelmesini yakınlaştırdığı gibi kutsal üç belde olan Mekke, Medine ve Kudüs'ün yollarını da açmış ve kendisine rüyasında verilen Mekke ve Medine'nin hizmetkârı unvanını kazanmasına sayılı günler kalmıştır.

Şah İsmail'den sonra Memlûklüklü'le yapmış olduğu Mercidabık Savaşı'nın kazanılmasından iki gün sonra akşamüzeri yola çıkan padişah, iki günlük bir yolculuktan sonra Halep yakınlarına gelir. Sultan Selim Han herhangi bir çatışmaya girmeden burayı teslim alır. Halep, Selim Han'ı merasimle karşılar. En önemlisi de burada halifeden hilafet alametleri olan "Mukaddes Emanetler" ile beraber halifelik unvanını da devir ve teslim alır. Böylece Yavuz Sultan Selim Han, İslam'ın 72. ve Osmanlı'nın ilk halifesi olarak bu makama gelmiş bulunur. 1924 yılına kadar Osmanlılar, hilafeti temsil etmişlerdir.

Yavuz Sultan Selim Han, Halep Ulu Camii'nde cuma namazını eda ederken hatip hutbede yeni halife olarak Yavuz'un ismini anar. Ancak hutbede Selim Han'ın unvanı olarak Mekke ve Medine'nin hâkimi manasına gelen "Hâkim ul Haremeyn iş Şerifeyn" diye hitap edince o, yerinden kalkıp bu sıfatın yerine "Hadim ul Haremeyn eş Şerifeyn", yani Mekke ve Medine'nin hizmetkârı kelimelerinin kullanılmasını emrederek: "Biz kimiz ki, Mekke'ye ve Medine'ye hâkim olabilelim. Olsak olsak hizmetçi oluruz..." diyerek bu emrinin gerekçesini ifade etmiştir. Hatibin bu unvanı aynen tekrarlaması üzerine çok sevinen Yavuz Sultan Selim Han, üzerindeki çok değerli kaftanını çıkarıp hatibe giydirecek ve üzerinde namaz kıldığı halıyı kaldırıp toprağa secde edecektir. Böylece o, İslam Tarihi'nde İslam Dini'ne hürmet ve riayette ne kadar üstün olduğunu gösterdiği gibi Peygamber Efendimiz'in, şair Kab bin Züheyr'in kasidesine, yani Kasidei Bürde karşısında bürdesini (hırka) vermesini örnek alarak böyle bir harekette bulunmuştur. Bu hareket tarzı, Selim'in İslam'a ve Rasulullah(s.a.v.)'e ne kadar bağlı olduğunun en açık bir göstergesidir. Rasulullah'a bağlılık ise Osmanlıların'nın en karakteristik vasfını teşkil eder. Yavuz için kullanılan bu unvan, kendisinden sonra gelen bütün Osmanlı Halifeleri için de kullanılan önemli bir sıfat olmuştur.

Yavuz Sultan Selim Han'ın, tasavvufun "vahdeti vücud" felsefesini bilip beğendiğinden, bu felsefenin Anadolu'da yayılmasını sağlayan ve "Şeyh ül Ekber" namıyla şöhret kazanmış olan büyük mutasavvıflardan Muhyiddin ül Arabî'ye karşı büyük bir hürmeti vardı. Mercidabık Zaferi'nden sonra Şam'a girdiği vakit, Yavuz Selim Han, Şam ve civarında bazı İslam büyüklerinin kabirlerini ziyaret eder. Çok saygı duyduğu Şeyh ül Ekber'in kabrini sorar ve bazıları tarafından "Şeyh ül Ekfer, (en büyük kâfir)" diye tahkir edilen bu büyük zatın kabri hiç kimse tarafından bilinmez. Çünkü asırlar önce, eserlerini yanlış anlayıp karşı çıkan bazı Suriye âlimlerinin de etkisiyle kabri harabeye çevrilip kaybolmuştur.

Yavuz Sultan Selim Han ve Muhyiddin ül Arabî arasındaki manevi haberleşmenin olduğu tasavvuf ehline ifade edilmiştir. Bu konuda bilgiler mevcuttur: Şam'a ulaşan Yavuz Sultan Selim Han, Mısır'a geçmeden önce birkaç ay burada kalmıştı. Padişah Şam'da kaldığı sıralarda, Muhyiddin ül Arabî Hazretleri'nin bir kitabında geçen "Sin Şim'a girince Mim'in kabri ortaya çıkar" şeklindeki bir ifadeyi, büyük âlim Kemal Paşazade ile birlikte incelemişlerdi. Burada "Sin" in Selim'e, "Şim" in Şam'a, "Mim" in de Muhyiddin'e işaret olduğu kanaatine varılmıştı.

Yavuz Selim, bir gece rüyasında Muhyiddin ül Arabî Hazretleri'ni kendisine şöyle derken görür: "Ya Selim! Senin gelmeni beklerdim. Safa geldin, hoş geldin. Mısır gazanı sana müjdelerim. Sabahleyin bir siyah ata bin. O seni bana götürür. Beni haki mezelletten (horluk toprağından) kaldır. Bana bir türbe, bir cami ve imaret yapiver. Yürü işin rastgele, Mısır fethi müyesser ola!". Yavuz sabahleyin bir siyah ata biner. At gider, Salihyye Mahallesi'nde bir çöplükte durup eşinmeye başlar. Orası açılınca büyükçe bir taş çıkar. Üzerinde Arapça olarak "Bu Muhyiddin'in kabridir" yazısı görülür. Yavuz Sultan Selim Han orayı temizleterek bu kabri ortaya çıkarttırır. Mısır dönüşünde dört ay kadar Şam'daki ikameti esnasında şeyhin kabrine türbe ve yanına bir cami ile her gün fakirlere yemek dağıtmak üzere bir de imaret yapılmasını emreder. Yavuz yapılan bu camide ilk cuma namazını kılmış ve vakıflarını tertip ettirerek vaaz vermesi ve Kuran-ı Kerim okuması için görevliler tayin etmiştir.

Mercidabık Zaferi'nin ardından Sultan Selim, kimsenin geçemediği Tin Çölü'nü geçerek Ridaniye Zaferi'yle birlikte Suriye gibi Mısır'ı da Osmanlılar'ın bir eyaleti haline getirmiştir. Ve sonunda rüya gerçek olmuş, mukaddes beldelerin yani Mekke ve Medine'nin hizmet ve muhafazası Yavuz Sultan Selim Han'a geçmiştir. Bu da rüyasında gördüğü ve Hasan Ağa'nın rüyası (geçen sayımızda bundan bahsedilmişti) vasıtasıyla verilen emirlerin ve görevlerin aynen gerçekleştiği anlamına gelmekteydi. Böylece 1517'den itibaren Osmanlı Sultanları "Hâdim ul Haremeyn eş Şerifeyn" yani "İki Şerefli Harem'in Hizmetkârı" unvanını aldılar. Bu unvan, Osmanlı Padişahları'na hem İslam, hem de Hristiyan âleminde büyük bir itibar kazandırmıştı.

Sultan Selim Han, Mısır'ı ele geçirdikten sonra Mısır Sultanları'nın vakıflarına dokunmadı. Çeşitli vakıfları, hayır eserlerini, daha önceden gönderilmekte olan Mekke ve Medine'nin hisselerini ve bunların depolarını olduğu gibi bıraktı. Yetimlere, yaşlılara, emeklilere, ihsanlarda bulundu. Devlet masraflarını tertibe ve düzene koydu. Zulüm uygulamalarını ortadan kaldırdı, borçları tasfiye etti. Halkın gönlünü fethetti. Mısır'ı fethetmekle kalmadı, adaletli ve istikrarlı bir idareye de kavuşmuş oldu.

EY İMAN EDENLER

Karia Ecrin

Sevgili İrşad okuru,

Bu yazıyı yazmadan evvel **“Kıyamet gününde her vefasız için bir bayrak dikilir.”** Hadis-i şerifine rastladım. Bölümün olağan yazı gidişatını değiştiren konu budur. Duyduğum ilk sarsıntı hafiflemeye başlayınca zihnimde türlü acı yankılandı. Önce HAZRETİ HÜSEYİN geldi aklıma, vefanın surete bürünmüş hali Hazreti Hüseyin! Sonra Kabil’in açtığı kapıdan yürüyenler geldi. Vefa’ya vefasızlık edenler...Kufe halkı geldi en çok da, hançerlerini Şehidi Kербela'nın sırtında unutanlar, ama bizim hiç unutmadıklarımız...Hepsine birden yazmak istedim tek bir kişi üstünden. Çıkardım göğsümden hançeri, yazdır dedim seni buraya bırakana, bana.

Sevgili ...

Hançer! Hançer! Hançer! Üç kez tekrar ettim içimden. Hançerini göğsümden unutan yazılacaktı Sevgili ... Ciğerimi yakan biri! Hiç sendelemedi aklım, senin ismin yankılandı beynimin duvarlarında; sevdâ deyince, yar deyince deyince aklımın odalarında nasıl yankı ettiyse, hançer deyince de öyle yankılandı ismin ama bu kez içime ay parçası yüzünün karanlık tarafı düştü. İnce bir sızı sardı ve sıcak bir şelale aktı iç alemimde. Ne demişti genç adam Selahattin Yusuf“Herkesin bir Annası varmış durur içerusunda” Benim Anna’m bu demde şelalenin başında ağlıyor! Bir düş içinde bir peri, Anna geldi diyor size selam söyledi, mahcuptu hali, gözleri ıslak ve nemliydi!

Anna, üç adamın bir kahvehanede sohbet ederken, kalp atışlarının ve kalp ağrılarının sebebi olan sevdalarına verdikleri sembolik bir addır. Adı mahrem sayılan, söylendiğinde adamı Tur'da Musa misali yere yığan sevgililerin, ortak adıdır Anna !

Sayın tt. Bu hikayeyi dinleyen herkes Anna çetesine katılmalı diyor, en azından sizin, kendi Annalarınıza yazılmış sözleriniz olmalı diyor. O şiir yazmayı tercih etmiş, ben mektubu seçiyorum! Sana sevgilim, saadetim, iki gözüm ve bunun gibi yüzlerce kelimeyle hitap edebilecekken nokta noktayla doldurduğum boşluğu Anna’ya bırakıyorum.

Sevgili Anna,

Karşılaştığım andan itibaren bir daha hiçbir şeyin eskisi gibi olmadığı, kulağımın yankısı, dilimin türküsü Anna.Sana ne yazabilirim ki, sana yeni bir isim verdi dilim, ellerim titriyor nasıl yazarım? İçinden geldiği gibi yaz diyorsun. İçimde şelaler var bugün Anna, içime dokundular. İçimde bir sızı var farketmesinler istiyorum Anna, bir ben bileyim istiyorum elindeki keskin parlak bıçağı. Onlar mı? Onlar hep ellerinde bana topladığın güllerle hayal etsinler seni! Nasıl yazarım sence ? Olası hırçım kelimelerimden dahi korumak isterken seni...Nasıl anlatırım?

Hikayeler anlatayım sana o zaman Anna, yeni öğrendiğim bir hikaye mesela. Afrika'daki kaplanlardan bahsedeyim biraz sana. Hem, yakından alakalı konumuzla da. Afrikada şidetli yağmurlar yağıyor Anna, hemen ardından güçlü yıldırımlar geliyor. Olası yıldırım düşmelerinden kaçan kaplanlar, ağaçlardan ziyade açık alanlara hücum ediyor. Açık alanlarda yan yana uzanıp kafalarını birbirlerine yaslıyorlar. Tek bir şey yüzünden. Birinin üzerine yıldırım düşerse diğerleri de onunla beraber ölsün diye. Böylece yemin ediyorlar omuz omuza olası bir ölüme gitmeyi. Dostluklarını, sevgilerini ispatlıyorlar. Yalnız değilsin diyorlar. Kaplanlar yemin ediyor beraber ölmeye de ya insanlar? Beraber yere uzanıyorlar mı acaba , uzanınca birbirlerinden şüphe duyuyorlar mı?

En güvenli yerde dahi “acaba kalkarlar mı” hissine kapılıyor şehrin yalnız bırakılan insanları.Aslında soru kimin sona kalacağıdır diyor yazar.Kimin hangi mazaretle kalkacağı.Yada kimin yakın durduğu halde diğerlerine temas etmediği...

Yazar da tedirginlik duygusu yaşıyor benim gibi. Yıldırımlar altında yalnız kalmış belli, yanından kalkmış bir dostu da var muhakkak. Hele biri ki en acısı bu bence, yakın durup hiç temas

etmemiş O'na. Yazar çaresizlikle ya da ümitle son bir hamle yapıyor. Yağmur yağıyor, gök gürlüyor , birazdan yıldırımlar düşecek kentin sokaklarına diyor! Ölüme birlikte gitme yemini veren kaplanlardan bir nebze etkilenen olur da yağın bu yağmurda yanına uzanır diye...

Bak İmam ı Şafi'ye dostlukla ilgili o heybesinden ne çıkarıyor:"Sabah sabah insanını denedim dünyanın cimriliklerle dolu deriler yürüyordu. Başka bir şey göremedim. Sonra kanaat kınından bir kılıç çektim, keskin tarafıyla onlardan ümidimi kestim !"

Sevgili Anna,kimbilir hayatımda kaç kez “Bunu bana nasıl yaptın” diye sorduğum insanlar oldu? Çocukken biri, en korktuğum oyun körebeydi! Gözlerimi bandanayla sıkıca bağlayan aretime “düşecek gibi olursam beni tut, ya da terliklerini yere hızlı vur düşmem o zaman” dememe ve ondan sözü almama rağmen kendimi inşaatı süren evin kumlarında bulmamdı. Terlik sesi de duymamıştım. Çok sendelemiş, kimseyi yakalayamamış, hayal kırıklığına uğramış bir körebeydim. Oysa aret küçük kız lügatında, kız kardeş demektir, aynı giyinmek, yanyana bisiklet sürmek, annenden bir değil iki kişi azar işitmektir, ama o bilerek beni tutmamış, bilerek seslenmemiş ve beni kumda bırakıp diğer çocuklarla bana gülerek oyuna devam etmişti. Bu, hayatta ilk oyun dışı kalışımdı. Oradaki diğer çocuklar böyle bir durumda kavga eder, oyuna devam ederdi. Benim aklımdaysa oyun yoktu, aklımdaki bunu bana nasıl yaptığıydı! Hiç kinlenmedim ama unutmadım da. Şimdi düşününce sadece çok üzüldüğümü ve çok ağladığımı hatırlıyorum.

Bunlar yaşadığım sürece bazı vakitlerde tekrarlandı. Kişiler değişti, olaylar değişti bir tek çokça üzülmem ve çokça ağlamam kaldı. Sanırım , organlarım tuzlu suyu dışarı atmak tatlı suda yüzmek derdinde. Ondaki açık göz pınarlarım...

Aslında bunu şöyle de ifade edebilirim. Bazen incecik bir buz tabakasında yürüyorum ama kalın çerçevesiz gözlüklerim olduğundan kalın gösteriyor ince tabakayı ve ben salına salına güvenle yürürken buzun üstünde, kendimi gölün soğuk sularında buluyorum.

En çok da senin buzla kaplı gölünde güvenle yürüdüm ben Anna, ama en çabuk da senin buzların çatladı. En hızlı düşüşümdü bu, en çabuk karışmamdı soğuk suya. En derin göl seninkiydi. En çok burda üşüdüm ve ben bu gölde boğuldum Anna!

Kendi Anna'sının gölünde boğulan bir adam Ali Ural, kendisini boğan Annası'na şöyle sesleniyor: "Yeryüzündeki bütün elleri bir araya koysalar senin ellerini bulabilirdim onların içinden."

Senin ellerin diyorum Anna, ayırt ederim ellerini diğerlerinden. Ellerini ellerimin arasına alır, gözlerine sevgiyle bakarım, dökülür o an binlerce ah binlerce günah !

Ellerin kurutur ıslanmış saçlarımı, ellerin kuşatır ömrümü. O ellerle şiirler yazarsın bana, o ellerle ürpertirsin içimi, ellerinle toplarsın bana en güzel gülleri, ellerinle...

Şimdi ben nasıl derim o ellerle boğdun beni gölde, o ellerle attın beni kuyuya, ellerinle sattın beni köle pazarında. Şimdi ben nasıl derim Anna bir fikrin var mı?

Bir fikir ver bana şimdi, çünkü göğsümde bırakıp gittiğin eli görür gibiyim. Ucu eğri ve sivri hançer var sanki ellerinde sen gitmişsin ama ellerin ama gözlerin göğsümde takılı kalmış gibi. Herkesin bir Anna'sı varmış durur içerusunda diyordun Selahaatin Yusuf, haklıymışsın ! Ama senin Anna'n gül dağıtıyor elleriyle Selahattin, benim Anna'mın ellerindense benim kanım damlıyor.

Söyle dilin dönerse Anna, senin ellerin mi beni hançerleyen? Oysa o eller Kral Midas'ın elleri gibi dokunduğu her şeyi altına çeviren eller!

Yürürken yarı yolda elimi bırakan el değil beni inciten, iş yeri sahiplerinin emeğimin üzerine yatışı değil, dışarıdaki vahşi insanlar değil, ataistler kapitalistler, siyonistler değil, din konusunda bana dinsizlerden daha çok eza veren muhafazakarlar bile değil... Bunlar değil beni inciten...

Düşmanın attığı taştan değil, dostunun attığı gülden incinen Mansur'un hikayesine döndü seninle hikayem! İncinişim bu yüzden !

Bunları söylediğim için sakın şikayet ettiğimi sanma Anna, etsem çıkarır atarım hançerini. Bir daha göz göz gelmem göğsümün üstünde seninle. Gözümün içine bakarak bir sağa bir sola çevirmene izin vermem o hançeri.

Ama herkesin savunmasız kaldığı bir Anna var değil mi ! Kalp atışım, kalp ağrısın Anna.

Hep benimlesin sen, ellerinden kan damlasa da yüreğim paramparça olsa da... Bak kıyamıyorum hareket etmene bile, kendim çeviriyorum kalbimi senin durduğun yere, sen zahmet etme diye...

Sevgili Anna, yazdıklarına Kafka'nın Milena'sına yazdığı şu sözleri de ekliyorum:

En çok seni seviyorum diyorum, ama gerçek sevgi bu değil sanırım. Sen bir bıçaksın, ben de durmadan içimi deşiyorum o bıçakla dersem gerçek sevgiyi anlatmış olurum belki.

Sana da birşeyler söylemek isiyorum sayın İmam, kanaat kınından çıkarmadım kılıcımı ve kesmedim ümitlerimi Anna'dan. Biliyorum birgün elleriyle bıraktığı hançerin yarasını elleriyle iyileştirecek. Yazar gibi bende boşa anlatmadım kaplanların hikayesini ona. Beraber ölmek adına, diğerini yalnız bırakmamak adına edilen yeminlerimiz olsun istedim. Yağmurları beraber karşılamak, kafamı çevirdiğimde kafasını yanımda bulmak istedim acaba kalker mi diye bir şüphe duymadan hem de. İşte böyle Anna... Sen hançerini göğsümden almayı unutma ! Çinliler balık tutulunca ağ unutulur derler. Sen Anna ! Hançerini göğsümden alınca, beni unutma !

Yakındır yağmur yağacak, gök gürleyecek,
Yıldırımlar düşecek yıldırımlar Anna.

MUSTAFA ÖZBAĞ EFENDİ'DEN GÜL DESTESİ

Nisa YILDIZ

EDEP

“Tasavvuf nedir?” diye sorduklarında, tasavvuf büyükleri, ‘güzel ahlaktır’ demişlerdir. Bunu böyle söylerlerken sözlerini Hz.Muhammed (sallallahu aleyhi vesellem)’e dayandırmışlardır.

Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem), “Ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim.” buyurmuşlardır. Başka bir hadis-i şerifte ise, ”din, güzel ahlaktır.” buyurmuşlardır. Hz.Mevlana da,”Kur’an bize baştan sona edebi anlatır.” demiştir. Konuya bu açıdan baktığımızda edep, Kur’an-ı Kerim’dir, Hz.Muhammed (sallallahu aleyhi vesellem)’dir.

Edebin en üst noktası, Hz.Muhammed (sallallahu aleyhi vesellem)’in hali ile hâllenmektir. Ehl-i sufi bu hal ile hâllenmek için yola çıkar.

Edebin başlangıç noktası, Kur’an’ın haram ettiği şeylerden uzak durmak ve Allah (celle celaluhu)’a karşı edep dediğimiz, Allah(celle celaluhu)’in sınırlarını çizdiği hal üzerinde durmaktır.

Günümüzde insanlar edebi sadece haramlardan uzak durmak olarak görüyorlar. Oysa edep, sadece haramlardan uzak durmak değildir. O işin başlangıç noktasıdır. Yedi tane günah-ı kebare vardır. Bunlar; Allah’a şirk koşmak, anne babaya asilik etmek, insanların namusuna iftira etmek, Allah’ın öldürülmesini haram kıldığı birisini öldürmek, savaştan kaçmak ve sihir yapmak, yalan söylemek ve yalancı şahitlik yapmak, komşusu ile zina etmektir. Bunların Kur’an-ı Kerim’de hatları çizilmiştir. Cenab-ı Hak,”o iyi amellerde bulunanlar küçük kusurları hariç, büyük kusurlar ve hayâsızlıklarından kaçınırlar.”(Necm suresi\ 32. ayet) buyurmuştur. Buradaki küçük günahlardan kasıt, her insanın yapabileceği kusurlardır.

Yalnız sufiler bu küçük kusurları dahi önemsemişler, bunlardan uzak durmaya çalışmışlardır. Hz.Muhammed (sallallahu aleyhi vesellem)’e sormuşlar:

Takva nedir ya Rasulallah?” Efendimiz:

Şüphelerden dahi uzak durmaktır.” buyurmuşlardır. Bu nedenle sufi küçük günahlardan dahi kendini uzak tutmalıdır. Çünkü küçük kusurlar büyük kusurları doğurur.

Kişilerin Allah (celle celaluhu)’a karşı olan edeplerinden birincisi haramlardan uzak durmak, ikincisi ibadetlerini yerine getirmektir. Örneğin namazını bilinçli olarak kılmayan bir kimse Allah (celle celaluhu)’a karşı edebini yerine getiriyor demektir.

Ayet-i Kerime’de “Allah’ı sevenler için Hz.Peygamber (sallallahu aleyhi vesellem)’de güzel örnekler vardır.” buyrulmuştur. Bu nedenle bizler güzel ahlakın örneklerini Hz.Muhammed (sallallahu aleyhi vesellem)’in o güzel ikliminden ve manevi boyutundan almalıyız. Ağzından hiç yalan çıkmayan, giybet çıkmayan, hiç haram işlemeyen bir örnek var karşımızda. Batmayan bir güneş gibi sürekli parlayan muhteşem bir örnek...

Ayrıca her edepsizlik bir zulümdür. Kişi edepsizlik yaptığında yalnızca kendisine zulmetmez. Etrafındakilere de zulmeder. Bu konu ile alakalı olarak Hz.Mevlana, “Bir edepsiz yalnızca kendini değil, bütün dünyayı ateşe atar.” buyurmuştur.

(12 Ekim 2012-Kocaeli tv)

Hz.MUHAMMED MUSTAFA (SAV)'İN MÜBAREK İSM-İ ŞERİFLERİ

Dıhye IŞIK

Salat ü selam alemlerin efendisi, bütün kainatın öncüsü, Hasan ve Hüseyin'in dedesi üzerine olsun. Mecmuatül Ahzab

Bütünüyle dini kültürle içiçe olan klasik edebiyatımızda mevlid, hilye, miracname, Hicretü'n Nebi, şefaathname, kırk hadis, yüz hadis gibi Hz.Peygamber'le ilgili zengin türlerden biri de "Esmâ-i Nebi"dir. Esmâ-i Nebi isimleri Ahmed ve Mahmud isimlerinden bahsedeceğiz.

AHMED (SAV) İSMİ ŞERİFİ: Peygamber Efendimiz (sav)'in isimlerinden bir tanesi AHMED'dir. Tıpkı MUHAMMED ve MAHMUD ismi şerifleri gibi "hamd" kökünden türemiştir. Ancak onlardan çok daha derin bir anlama sahiptir. Diğer iki isim sadece övülmüş olmayı ifade ederken, AHMED ismi şerifi " herkesten çok öven, hamdeden ve herkesten çok övülen" anlamlarına gelir. AHMED ismi şerifi Resulullah'ın melekler katındaki ismidir. Sair nebiler de onu AHMED adıyla bilirler. Hatta İsa aleyhisselam onun müjdesini, kendisinden sonra gelecek "AHMED adında bir peygamber..." şeklinde vermiştir. Peygamber aleyhisselamın bu ismi şerifi Kur'an-ı Kerim'in bir ayetinde şöyle geçer: " İsa da 'Ey İsrailoğulları' demişti.'Ben de size daha önce indirilen Tevrat'ı doğrulamak ve benden sonra gelecek Ahmed adındaki peygamberi müjdelemek üzere Allah tarafından gönderilmiş peygamberim.' Fakat kendilerine apaçık deliller getirdiğinde, 'Bu düpedüz büyü' dediler." (Saf Suresi 6.)

MAHMUD (SAV) İSMİ ŞERİFİ: Dünyada ve ahirette türlü türlü şekillerde övülüp medhedilecek olan demektir. Peygamber Efendimiz (sav) ismi Davud aleyhisselama indirilen Zebur'da MAHMUD olarak geçmektedir. Peygamber aleyhisselam, Makam-ı Mahmud'un da sahibidir. İsra Suresi 79. ayette Allah Resulu'ne şöyle buyurur:

" Gecenin bir vaktinde de, sana özgü bir fazlalık olmak üzere, teheccüd namazı kıl. Umulur ki, böylece Rabbin seni Makam-ı Mahmud'a eriştirir."

Allah Rasulü, MAKAM-I MAHMUD'u (Övülmüş Makam) "şefaath makamı" olarak açıklamıştır. Şefaath ise birisinin günahlarının bağışlanması için Allah katında aracılık etmektir. Kıyamet günü ilk olarak şefaath edecek kimse, peygamberimiz Muhammed Mustafa (sav)'dir. Allah'a ortak koşmadan ölen herkes onun şefaathine erişecektir inşaallah.

AHYED (SAV) İSMİ ŞERİFİ: Tevrat'ta geçen ismidir. " Cehennemden uzaklaştırılan" manasındadır. Peygamber (sav) bir hadis-i şerifinde şöyle buyurmuştur. " Benim ismim Tevrat'ta Ahyed'dir. Çünkü ben ümmetimi cehennem ateşinden uzaklaştırırım." Peygamber aleyhisselam, putlara tapan, kız çocuklarını diri diri toprağa gömmek gibi adetler edinen bir kavmi Allah'ın gönderdiği din ile öyle bir ıslah etti ki o vahşi kabileler içinden sıyrılan sahabeler, cehennemden sonsuz uzaklaşıp, cennete layık birer kul oldular. İşte O Resul, böyle bir Ahyed'dir.

EBU SAİD EL HUDRİ(radıyallahu anh)

Peygamberimiz(s.a.v)den en çok hadis rivayet eden sahabenin asıl adı Said bin Malik bin Sinan el Hudri olduğu halde daha çok künyesiyle tanınan Hazreti Hudri (radıyallahu anh), 611 yılında Medine’de, Müslüman bir ailenin içinde doğdu. Hazreç Kabilesi’nden olup babası Malik bin Sinan, annesi de Üneyse bint Ebu Harise'dir.

Babası Uhud şehidi olduktan sonra geçimleri kötüleşince annesi onu bir şeyler istemek için Rasulullah’a gönderdi. Ebu Said (r.a.) başlangıçta buna razı olmamıştı. Ama annesinin ısrarlarına daha fazla dayanamadı. Peygamberimizin huzur-u saadetlerine gitti. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) o sırada şöyle bir hutbe irat ediyordu:“ Ey iman edenler! Artık sizin için iffet ve başkalarından bir şey istememe zamanı gelmiştir. İffetli yaşayana Allah verir. İstiğna göstereni (gözü tok olanı) Allah zengin eder. Nefsîm kudret elinde olan Allah’a yemin ederim ki, kişiye sabırdan daha geniş bir rızık verilmemiştir. Mutlaka benden isterseniz, ben ancak bende olanı veririm. ” Peygamber Efendimizin bu hutbesinin sebebi, bazılarının ısrarla kendisinden bir şeyler istemiş olmasıydı. Ebu Said (r.a.), Rasulullah’ın bu sözlerini duyduktan sonra istemekten vazgeçti. Annesine gelip durumu bildirdi. Kendisi bundan sonraki halini şöyle anlatır:“Rasulullah’tan bir şey istemeden döndükten sonra, Cenab-ı Hak bize rızığımızı gönderdi. İşimiz öyle düzeldi ki, Ensar’ın zenginlerinden olduk.”

Bedir Savaşı’na katılmayı o kadar arzu etmesine rağmen yaşının küçüklüğünden dolayı kabul edilmemişti. Uhud Savaşı için ordu hazırlandığında da 13 yaşındaydı. İçine artık iyice cihat aşkının ateşi düşmüştü. Epeyce savaş eğitimi yapmıştı. Kendi boyu kadar da olsa, kılıç taşıyıp müşriklerin karşısına dikileceğinden emindi. Kendisine güveniyordu. Uhud Savaşı’na katılmak için babasından ricada bulundu. O da elinden tutarak Peygamberimize götürdü. Sonrasını kendisi şöyle anlatır: “Uhud Harbi’ne katılmak üzere, babam elimden tutarak beni Rasulullah’a götürdüğü zaman 13 yaşında idim. Rasulullah ile karşılaştığımızda, harbe katılmak isteğimi bildirdi. Babam, “Kemikleri iridir.” diyerek, harbe katılmam için gerekçeler gösterdiği halde, yaşımın küçüklüğü sebebiyle kabul edilmedim.” 14 yaşında olan Abdullah bin Ömer’e de izin verilmemiştir; ancak Allah Rasulü onları Medine’deki kadınları koruyup muhafaza etmekle görevlendirmiştir.

Sahabeler arasında Bedir ehli olmak, o da olmazsa Rıdvan Biatı’nda bulunmak bir üstünlük göstergesidir. Çünkü her iki taife için de Rasulullah ’tan müjdeli haber gelmiştir. Bedir ehli hakkında Rasulullah:”...Allah’ın Bedir ehli hakkında bir bildiği var ki onlara, dilediğinizi yapın, ben sizi mağfîret ettim” buyurmuştur. (Buhari 3983, Müslim 2494/161) Rıdvan Biatı’nda bulunanlar hakkında Rasulullah:”Rıdvan Biatı’nda ağacın altında bey’at etmiş olanlar Ashab-ı Şecere’den hiç kimse ateşe girmez” buyurmuştur.(Ebu Davud 4653, Tirmizi 4113, Müslim 2496/163)

Ashabı Kiram’dan olan Ebu Said el-Hudri, (radıyallahu anh) Rıdvan Biatı’nda bulunmuş ve Sevgili Peygamberimiz(sallallahu aleyhi ve sellem) ile birlikte Beni Mustalık Gazvesi’ne ve Hendek Savaşı’na katılmıştır. Hayber’in fethine, Mekke-i Mükerrreme’nin fethine ve Huneyn, Tebük, Hudeybiye Muharebeleri’nde kahramanlıklarını göstermiştir. Hz. Peygamber’in katıldığı hiçbir savaşı kaçırmamıştır.Allah Rasulü’ne biat eden ilk sahabiler arasında yer almıştır. Katıldığı toplam gazve sayısı on iki olup bu savaşlarda aldığı ganimetlerle oldukça zengin olmuştur. Mescid-i Nebevi inşa edilirken mübarek mabede o da taş taşımıştır.

BLAGAJ ALPERENLER TEKKESİ

Fatma Meryem AK

Alperenler Tekkesi, Bosna Hersek'in güneyinde yer alan Blagaj (Blagay okunuyor) kentinde bulunan bir tekke. 100 yıl önce yıkılan Alperenler Tekkesi bu yıl bir Türk şirketine 33 yıllığına devredilmesinin ardından restore edilerek yeniden açıldı ve bu yönüyle Türkiye ve Türk Halkı için büyük önem taşıyor.

Yaklaşık 600 yıllık bu tekke, Osmanlı'dan önce bu bölgeye gelerek yerleşen dervişlerin İslamiyet'in güzelliğini yerel halka anlatmasıyla, Bosna-Hersek'te müslümanlığın halk arasında kabul görmesine sebep olmuş.

Dağ eteğinde bir akarsuyun yanıbaşında kurulu olan Blagaj Tekkesi Bosna'da açılan ilk tekkeymiş. Sarı Saltuk isminde bir şeyh kuruyor burayı. Saltuk-nâme'ye göre XIII. yüzyıl alperenlerinden Sarı Saltuk'un asıl adı Şerif Hızır. Hacı Bektaş neslinden gelen Türkmen bir er olarak biliniyor ve şeceresi Hz. Muhammed'e, Hz. Ali'ye dayanıyor. Hacı Bektaş Veli'nin müridlerinden olan Sarı Saltuk'un Anadolu ve Balkanlar'da çok sayıda türbesi bulunuyor. Bu türbelerin bazıları müslümanların yanı sıra hristiyanlar tarafından da ziyaret ediliyor.

Her yıl 200 bin kişi tarafından ziyaret edilen tekke, ülkede görülmesi gereken en önemli yerlerden biri olarak gösteriliyor. Ayrıca tekkede her yıl geleneksel olarak mevlit programları düzenleniyor ve düzenlenen programa binlerce Boşnak katılıyor.

Yapılan etkinliklerden birinde Mostar Müftüsü Seyid Smaykiç , Blagaj Tekkesi'nin İslam mimarisinin, kültürünün ve ruhunun bir anıtı olduğunu belirterek, "Bu tekke, 600 yıldır burada yaşayan insanların karşılaştığı çeşitli sıkıntılarla baş edebilmeleri için güç kaynağı ve manevi bir sığınak olmuştu." dedi.

Mostar İslam Birliği Meclis Başkanı Ramiz Yelovac ise

"Bizim için çok önemli bir değer taşıyan bu tekkenin, yeniden eski sahiplerinde hayat bulacağına inanıyorum. Bu tekkeyi 600 yıl önce Türkler inşa etmişti, 600 yıl sonra yine Türkler restore ediyor. Bu bizim dostluğumuzun ve birbirimize kenetlenmemizin en güzel örneğidir." dedi.

Türk Halkı'nı özlemle anan Boşnak kardeşlerimize ben de Mevlana Celaleddin Rumi Hazretleri'nden şu beyitlerle sesleniyorum:

"Dostların kalbinde öyle üzüntüler olur ki bu hiçbir ilaçla geçmez. Ne uyumakla, ne gezmekle, ne yemek yemekle iyileşir. Yalnız, 'Dostun yüzü hastanın şifasıdır.' dedikleri gibi, dostun yüzünü görmekle iyileşir." (Fih-i Mafih, sf.338)

Bir gün yeniden yüz-yüze ve göz-göze yaşamamız dileğimle...

BİR YOL HİKÂYESİ

AHMER KÂN

Bir yol, binlerce yolcu...

Yol O'na varış yolu olsa da varılacak birden fazla hikaye çıkar bu yolculukta. Her insanın kendine özgü, kendine has anlatacakları vardır bu gidişte. Dergah, tekke; hakiki yola açılan bir kapıdır. Bu kapıyı açıp bu yolda yürümek için elinden tutan, yol gösteren hocası da Mürşid-i Kamil'idir insanın.

Bu hikayelerden biri işte bu. Hayatın her türlü süslü püslü oyunlarının karşısında durma çabası içinde olan bir yolcu. Kafası karışık, sürekli sıkıntıda. İyisiyle kötüsüyle yaşıyor hayatını ama bir şeyler hep eksik hayatında, bunun farkında. Ama eksik parçayı bulamıyor kendi hayat bilmesinde. Sürüklene sürüklene geliyor 50'li yaşlarına. Hasbelkader ne dine çok uzak ne de çok yakın, kendi ekseninde döne döne bir hayat yaşıyor. Yaşıyor yaşamasına ama eksikliğini duyduğu şeyin farkına varamıyor bir türlü. Namazını kılıyor, Kur'an'ını okuyor, okuma günleri adı altındaki toplantılara gidiyor bazı zamanlarda. Ama yolu henüz kesişmiyor kendi ışığı ile.

23 yaşındaki oğlunda değişiklikler fark ediyor zaman zaman. Her zaman değişik tarzda bir çocuktü ama bu farklı bir dönem, farklı bir değişim. Takip etmek zor olsa da farkediliyor haftanın bir gününde belli bir yere gittiği. Arkadaş buluşması, gezme tozma gibi bir şey değil bu. Biraz agresif olan evladında tatlı tatlı değişimler, gelişimler fark ediyor. Daha ılımlı, daha yumuşak, daha büyümüş. Zaman zaman sorsa da bu değişimin nedenini öğrenemiyor bir türlü. Bu arada geçen zamanda da yeni yeni bilgiler öğreniyor evladından. Yolunu bulmasında, ışığını aramasında yardımcı olacak bilgiler.

Sohbetler başlıyor gecelerce süren. Her geç gelişlerin ardından çaylar demlenip sabahlara kadar sohbetler ediliyor. Öğrendiklerini sıcağı sıcağına anlatmaya çalışan bir evlat, onun bu değişimine hem şaşırın hem sevinen bir anne.

Arada sohbetlerine küçük kardeşleri de katılsa da ikisi arasında geçiyor uzun uzun konuşmalar. Artık anlamaya başlıyor evladında olan değişikliğin nedenini. Ama içine de bir korku düşüyor ansızın. Öyle ya her şeyi olduğu gibi dini de istismar eden insanlar var hayatta. Kötü yollara düşürmek için gencecik fidanları, oyunlar kuranlar var. 'Ya evladım bu oyunlara inanıp kaybederse kendini' diye düşünmekten alıkoyamıyor zihnini. Gecelerce süren hoş sohbetler yerini kavgalara, tartışmalara bırakıyor. Seni kandırırlar, seni bizden koparırlar diye feryat eden bir anne yüreği. Karşısında ben bu yoldan vazgeçmem diyen genç, inanmış bir kalp. Günlerce gecelerce haftalarca süren tartışmalar. Evladına karşı zafer kazandı, analık hakkını ortaya koyunca.

Vazgeçiriyor, söz de alıyor gitmeyeceğine dair.

Ama bu sefer de evladının mutsuzluğundan üzüntü duymaya başlıyor. Sessiz eve gelişleri, evde konuşmadan geçirilen zamanları gördükçe üzölmeye başlıyor. Yine dayanmıyor anne yüreği.

Rüyalar görmeye başlıyor arada boşa geçirilen iki yılda. İki yıl evladını uzaklaştırıyor yolundan ama kendi bu yola girmeye başlıyor gördüğü rüyalarla. Yüzünü hiç görmediği ama varlığını evladının anlattıklarından bildiği bir mürşid-i kamili görüyor sürekli rüyalarında. Her görölen rüyanın ardından daha da üzülüyor. Yaptığı hatanın yanlışlığını anlamaya başlıyor. Ama ne çare. Boşa kaybedildi iki yıl. Boşuna uzaklaştırdı ciğerparasını o yoldan. Şimdi hatasını kabul edip geri dönme vaktiydi onun için. Yaptıklarından pişman olduğunu söyleyerek özür diliyor evladından ve kendisinin de gelmek, en azından gittiği yeri görmek istediğini söylüyor. Mutlu bir çift göz, mutlu bir yürek buluyor karşısında kendisini sarıp sarmalayan. İlk günün tedirginliğiyle gidiyorlar beraberce Tasavvuf Vakfı'na. Karşısında görünce yıllarca rüyalarında gördüğü kişiyi, o kişinin kendisinin mürşidi olduğunu hemen anlıyor. İçine bir aşk düşüyor, geçmek bilmeyen bir ateş.

Beraberce gitmeye başlıyorlar artık sohbetlere, sema programlarını izlemeye. Hem anne oğul, hem yoldaş, hem derviş kardeş oluyorlar bu yolda. Emin adımlarla mürşidleri Mustafa Özbağ Efendi'nin peşinden gitmeye çalışıyorlar ellerinden geldiğince.

Üzerinden 5 yıl geçiyor bu yaşananların. Koskoca 5 yıl. Boşa geçirdiği yıllara üzülüyor bu yolcu her yeni uyandığı günde. Keşke daha evvel bulsaydım diyor bir yandan, bir yandan da hiç bulamamak da vardı deyip hamd ediyor Rabb'ine. Artık beş kişilik ailenin her bir ferdi giriyor bu yola. Kendi yolunun yolcusu, kendi hikayesinin kahramanı oluyor. Cehennem çukurundan gül bahçesine dönüyor yuvaları.

Işığını buluyor.
Yolunu buluyor.
Kapıyı da anahtarını da buluyor.
Elhamdülillah.

HANIMLAR ALEMİNİN YILOIZLARI

Meftun A.Y.

TALEBETÜ'S SUFFE FATİMA RADİYALLAHU ANHA

Önceki yazılarımızda dilimiz döndüğünce, elimiz yettiğince Fatimatü'z Zehra radyallahu anha annemizin doğumundan çocuklarının doğup yetişmesine kadar olan mübarek hayatlarını anlatmaya çalıştık. Annemizin her şeyiyle hayatını anlatmaya kitaplar yetmez. Fakat maalesef ki bize ayrılan yer içine sığdırabildiklerimizle yavaş yavaş annemizin bu dünyadaki hayatlarının sonuna gelmekteyiz. O yüzden içimde bir burukluk var. Hiç de annemizi anlatmayı bitirmek istemiyorum. Bu nedenle şimdi de onun ve diğer annelerimizin sosyal yönlerinden, öğreticiliğinden ve ilk islam üniversitesi Suffe'deki öğrenciliğinden yani "Talebetü's Suffe"liğinden bahsedeceğim. Onu daha fazla anlatalım istedim. Onların hayatlarına ulaşmamız mümkün değil, ama kişi sevdiğiyle berabermiş ya Rabb'im bizleri de sevmeye çalıştıklarımıza benzetsin inşaallah.

Sık sık savaşlara çıkan İslam ordusu, çok kere kadınlarını Medine'de yalnız bırakmak zorunda kalıyordu. Fakat başta Fatıma ve müminlerin anneleri olmak üzere bütün İslam kadınları, sağlam bir metanet göstererek, erkeklerin yokluğunu geride kalanlara ve birbirlerine aratmamışlardı. Gerek sivil savunma, gerekse eğitim ve tebliğ işlerini bu olağanüstü koşullara rağmen devam ettiriyorlardı. Örneğin; erkekler Hendek Savaşı'ndayken, müslümanları arkadan kuşatmayı planlayan Beni Kurayza Yahudileri, önce kadınların arasına casus yollarlar. Fakat casus, hemen tespit edilir ve Hazreti Hamza'nın kendisi gibi cesur kardeşi Hazreti Safiyye tarafından bir çadır direğiyle yere serilir. Bunun üzerine Kurayzalılar, "Biz kadınları Medine'de yalnız sanmıştık, halbuki onları bekleyen askerler varmış." diyerek Medine'yi kuşatmaktan vazgeçerler. Kısacası Hazreti Fatıma ve diğer kadınlar kendilerini savunacak azami bilgi ve askeri tecrübeye sahiptiler.

Bu arada, çeşitli yabancı konuk ve topluluklar da İslam'ı öğrenmek üzere Medine'ye geliyordu. Fatıma annemiz gerek yabancı temsilcilere gerekse dini konulara soruları olan Medineli kadınlara, sohbet ve tebligatlarda bulunuyordu.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, kadın erkek bütün müminlerin eğitimine çok önem verirdi. Onları düzenli eğitim alacakları bir mekanda toplamak istiyordu. Bu yüzden Mescidi Nebevi'nin boş kalan Mescidi Aksa yönündeki boşlukla, efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in eğitim mekanı ile ilgili isteği yerine gelmiş oldu. Suffe denilen bu alana dini öğrenmek üzere bir grup sahabe

yerleşti. Zamanla sayıları yüzü geçen bu grup dinin temel taşı görevinde olup, efendimizin hadislerinin günümüze ulaşmasına vesile olmuş kimselerdir. Genelde hicret etmiş mültecilerden veya ekonomik olarak güçsüz kişilerden oluşan bu grubun hayatta en önem verdiği Şey "Rasulullah'ı dinlemektir."

Suffe ilk İslam niversitesidir. Müslümanlar suffe ehlini ellerinden geldiğince desteklemiş, ilim öğrenmek için Medine'ye gelenler onlarla mülakatlar yapmıştır. Suffe'nin "Suffetn Nisa" bölümü de sayıları gittikçe artan niversiteli hanımlar için ayrılmıştır. Müslümanların artan sayısı ayrı ders talep etme zaruretini de doğurmuştur. Kalabalık nedeniyle dersleri iyi dinleyemediklerinden Şikayet eden bazı kadınların isteği doğrultusunda efendimiz de mescitte onlar için ayrıca rahat giriş çıkışı sağlayacak bir kapı "Babn Nisa" açtırmıştır.

Hem Fatıma annemizin hem de Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin her sabah kapılarını açtıkları gibi ilk gördükleri yer, Suffe'ydi. Hazreti Fatıma ve ehlibeyt, kapılarının önündeki bu niversiteye ve talebelerine karşı sorumlu hisseder, yeme içme ve barınma gibi konularda Suffe Ehli'nin üstlerine titrerlerdi.

Suffe Ehli'nin maddi durumu çok yetersizdi. Aralarından bazıları su veya odun taşıyarak belki o güne mahsus bir dilim ekmek ya bulur ya da bulamazdı, çoğu günlerini a geçirirlerdi. Bazen ilerinden açlık nöbeti geçirip bayılanlar olur, diğer insanlar onların meczup olduğu korkusuna kapılarak onlardan Őpheyile kaçarlardı. Fatıma annemiz de babası gibi her Őeyden nce Suffe'yi düşünmek zorundaydı. Suffe talebeleri açken kendisi tok yatmazdı. nce Suffe'deki talebeleri doyururdu. Pek çok kez kendi yuvasında yiyecek bir Şey kalmazdı.

Suffe Ehli de hem Fatıma'yı hem diğer Ehlibeyt'i çok sevmişlerdi. Kısacası Suffe, Fatıma annemizi ve ailesini kendilerinden bir parça gibi aziz tutmuş ve Fatıma'dan her zaman himaye görmüş bir ilim topluluğuydu. İşte annemizin Suffe'deki talebeliği ve ondan daha çok ğretmenliğinin hikayesi. Rabb'im cmlimizi onların yolundakilere talebe olanlardan eylesin. Selametle...

PEYGAMBERLER TARİHİ SEMİNE NAŞİRE

Allah, insanlara hidayetleri için Rabb'lerinin emirlerini iletmekle görevli peygamberler göndermiştir. Her topluluk ve kavme onların hidayeti için birini göndermek Allah'ın sünnetidir. Kur'an bu konuda şöyle buyuruyor: "Andolsun ki biz her ümmete, Allah'a kulluk edin ve şeytandan uzaklaşın diye bir peygamber gönderdik." (Nahl/36) Kur'an buyuruyor: "Öyle peygamberler var ki onlara ahvalini önceden anlattık sana ve öyleleri de var ki anlatmadık."(Nisa/164) Başka bir ayette şöyle buyruluyor: "Ve andolsun ki senden önce nice peygamberler gönderdik, onlardan, sana anlattıklarımız da var anlatmadıklarımız da."(Gafir/78)

ÂDEM ALEYHİSSELAM

Yeryüzünde yaratılan ilk insan ve ilk peygamber, bütün insanların babası. Oğullarına ve torunlarına peygamber olarak gönderildi. Cebrail aleyhisselam kendisine on iki defa geldi. Kendisine on suhuf kitap verildi. Bu kitapta; iman edilecek hususlar, çeşitli diller ve lügatler, her gün bir vakit namaz kılmak, boy abdesti almak, oruç tutmak, leş, kan, domuz eti yememek gibi şeyler bildirildi. Ayrıca fizik, kimya, tıp, eczacılık, matematik bilgileri öğretildi. İbrani, Süryani ve Arap dillerinde kerpiç üstüne çok yazı yazıldı.

ŞİT ALEYHİSSELAM

Âdem aleyhisselamın vefatından sonra, Allahü Teâlâ, Şit aleyhisselama peygamberlik verdi. Elli sayfa (forma) küçük kitap indirdi. Bu kitaplarda hikmet ilmi, matematik, sanayi bilgileri, kimyâ ilmi ve daha birçok şeyler bildirilmişti. Şit aleyhisselamın dîninin esasları, Âdem aleyhisselamın bildirdiği dînin esaslarına uygundu. Şit aleyhisselam ekseriyâ Şam'da ikâmet edip insanlara, Allahü Teâlâ'ya îmân etmeyi ve emirlerine uymayı bildirerek tebliğ vazifesini yaptı. Şit aleyhisselam, Şam'dan Yemen tarafına gidip azgın ve sapık bir hâlde yaşayan Kâbil'in oğullarını Allahü Teâlâ'ya îmân ve ibâdet etmeye dâvet etti. Fakat bu kavim, Şit aleyhisselamın dâvetini kabul etmeyip sapıklıklarında ısrâr ettiler. Şit aleyhisselam,onlarla savaş yaptı. Bu savaşta kılıç kullandı. İlk kılıç kullanan odur. Yemendeki bu azgın kavmin bir kısmını kılıçtan geçirdi, bir kısmını da esir aldı.

İDRİS ALEYHİSSELAM

Kur'ân-ı Kerîm'de ismi geçen peygamberlerden. Âdem aleyhisselamdan ve Şit aleyhisselamdan sonra insanlar maddeten ve mânen bozuldular. İdrîs aleyhisselam, içinde yaşamış olduğu Kâbil'in evlâdından bir topluluğa peygamber olarak gönderildi. Her türlü isyân, kötülük ve günâhın işlendiği bu topluluğa Allahü Teâlâ'nın emir ve yasaklarını bildirdi ve Allahü Teâlâ'ya kulluk etmeleri gerektiğini sabırla anlattı. Allahü Teâlâ ona otuz sayfa (forma) kitap gönderdi. Cebrâil aleyhisselam dört defa gelerek Allahü Teâlâ'nın emir ve yasaklarını tebliğ etti. Peygamber olduğunu ispat eden birçok mucizeler gösterdi. Fakat kendisine kavminden pek az kimse itaat etti, pek çoğu ise karşı geldi. Bunun üzerine İdris aleyhisselam yaşamış olduğu Bâbil diyârından Mısır'a hicret etti. Kendisine îman edenlerle birlikte burada yerleşti. Allahü Teâlâ ona yetmiş iki lisanla konuşmayı nasib etti. Her kavmi kendi lisanıyla hak dîne dâvet etti. Harp âletleri yapıp kâfirlerle cihad etti.

HUD ALEYHİSSELAM

Nuh tufanından sonra torunlarından biri olan Âd, Yemen’de Hadramut civarında Ahkâf denilen yere yerleşti. Âd’ın neslinden gelen insanlar çoğalarak büyük bir kavim oldular. Bunlara Âd Kavmi denildi. Buldukları belde bereketli bir yerdi. Bağlar, bahçeler her tarafı sarmış ve İrem Bağları diye meşhur olmuştu. Oğulları, malları, davaları ve muhteşem sarayları vardı. Güçleri, kuvvetleri, boyları ve cüsseleri ile meşhur olan bu insanlar, servetlerinin ve maddî güçlerinin çokluğuna bakarak azdılar ve doğru yoldan, dinlerinden ayrıldılar. Yeryüzünde büyüklük tasladılar. Allahü Teâlâ’yı unuttular ve çeşitli putlara tapmaya başladılar. Ellerindeki maddî imkanlarla etrafa dehşet saçıyorlar, fakirleri ve diğer kabileleri zulümleri altında inletiyorlardı. Onları köle gibi çalıştırıyorlar, çeşitli işkencelerle öldürüyorlardı.

Allahü Teâlâ, Âd Kavmi’ni doğru yola kavuşturmak için Hûd aleyhisselamı onlara peygamber gönderdi. Bu hususta Kur’ân-ı Kerimde meâlen buyruldu ki: Âd Kavmi’ne kardeşleri Hûd’u peygamber olarak gönderdik. Hûd (aleyhisselam) onlara: “Ey kavimim! Allahü Teâlâ’ya ibadet edin. İbadet edilecek O’ndan başkası yoktur. Hâlâ O’nun azabından korkmayacak mısınız?” dedi. (A’râf sûresi: 65)

SALİH ALEYHİSSELAM

Hûd aleyhisselamın peygamber olarak gönderildiği Ad Kavmi, isyanları sebebiyle büyük bir azaba düşüp helak olmuştu. İman ettikleri için bu azaptan kurtulan insanlar ise kendilerine yeni yurtlar kurmak üzere çeşitli bölgelere dağıldılar. Bu dağılan insanlardan bir kısmı Semûd denilen kimsenin evlatlarıdır. Semûd Kavmi, Şam ile Hicaz arasındaki Hicr denilen bölgeye yerleşmişti. Bu sebeple “Eshâb-ül-Hicr” de denilen bu kavim, gün geçtikçe çoğalıp büyüdü. Dokuz kabileden meydana geldi. Çok çalışıp, bağlar, bahçeler yetiştirdi. Çöllerin kuru sıcağından kurtulup, dağları oyarak tepelere saraylar; ovalara köşkler kurdular. Sanatta ve servette iyice ilerlediler. Ancak zevk ve safâya düşüp daha önce kendilerine Hûd aleyhisselam tarafından bildirilen hak dinden yavaş yavaş uzaklaşmaya başladılar. Kabîle reislerinin de zulme ve haksızlığa başlamaları üzerine gittikçe çözülen Semûd Kavmi, nihayet ağaçtan ve taştan putlar yapıp tapmaya başladılar. Saptıkları kötü yolda sürüklenerek tevhid esâsından, Allahü Teâlâ’ya iman etmekten tamamen uzaklaştılar. Cahil ve azgın bir kavim oldular. Sâlih aleyhisselam, kırk yaşlarına geldiği sırada Allahü Teâlâ onu Semûd Kavmi’ne doğru yolu göstermek üzere peygamber olarak gönderdi. Sâlih aleyhisselam kavmini îmana davet edip putlara tapmaktan, zulümden ve diğer bütün kötülüklerden uzak durmalarını ısrarla söyledi. Kavmine: “Gerçekten ben size gönderilen güvenilir bir peygamberim. Artık Allah’tan korkun, bana itaat edin.” diyerek davetini açıkladı.

İBRAHİM ALEYHİSSELAM

Nûh aleyhisselamdan çok sonra Bâbil’de hüküm süren, yıldızlara ve putlara tapan Keldânî Kavmi’nin o devirdeki kralı olan Nemrûd, insanları kendine ve putlara taptırıyordu. İbrahim aleyhisselam büyüüp mağaradan çıkınca güneşe, aya, yıldızlara ve kâinâta bakarak bunları yaratan eşi ve benzeri olmayan bir yaratıcının olduğunu anladı. Genç yaştaiken Keldânî Kavmi’ne peygamber olarak gönderilen ve kendisine on sayfa (forma) kitap verilen İbrahim aleyhisselam, Allahü Teâlâ’nın emriyle büyük küçük herkesi Allahü Teâlâ’ya iman etmeye çağırırdı. İnsanlara topluca ve açık bir tebliğde bulunarak putların manasızlığını ve âcizliğini, onlara tapmanın sapıklık olduğunu gayet açık bir şekilde göstermek istedi.

LUT ALEYHİSSELAM

İbrahim aleyhisselamın kardeşinin oğludur. İbrahim aleyhisselamla birlikte Bâbil’den hicret edip Şam diyârına geldikleri zaman Cebrâil aleyhisselam gelerek Lut Gölü civârındaki Sedum bölgesi ahâlisine peygamber olarak gönderildiğini bildirdi. İbrahim aleyhisselamdan ayrılarak Sedum bölgesine gitti. İnsanlara İbrahim aleyhisselamın dînini tebliğ etti.

İSMÂİL ALEYHİSSELAM

Arabistan’da Cürhüm kabîlesine gönderilen peygamber. İbrahim aleyhisselamın büyük oğlu ve Peygamberimizin (sallallahü aleyhi ve sellem) dedelerinden. Annesinin adı Hacer’dir.

YAKUB ALEYHİSSELAM

Ken’an diyârında, yani Fenike denilen Sayda, Sûr ve Beyrut ile Filistin ve Sûriye’nin bir kısmından ibâret olan bölgede yaşayan insanlara peygamber olarak vazifelendirildiği bildirildi. İsmi Yakub olup İbrânice’de Saffetullah, yani “Allahü Teâlâ’nın saf ve temiz kıldığı kul” manasına gelmektedir. Diğer adı İsrail olup “Allah’ın kulu” manasına gelmektedir. İbrahim aleyhisselamın küçük oğlu olan İshak aleyhisselamın oğludur.

YUSUF ALEYHİSSELAM

Mısır ahâlisine gönderilen Yusuf aleyhisselam Yakub aleyhisselamın oğludur. Annesinin ismi Râhil'dir. İsrailoğulları'ndan (Yakub aleyhisselamın neslinden) gönderilen ilk peygamberdir.

SUAYB ALEYHİSSELAM

Medyen ve Eyke ahâlisine gönderilen peygamber. İbrahim aleyhisselam veya Sâlih aleyhisselamın neslindedir. Soyu anne tarafından Lut aleyhisselamın kızına ulaştığı ve Eyyub aleyhisselam ile teyze oğulları oldukları rivâyet edilmiştir. Musa aleyhisselamın kayınpederidir. Kavmine güzel söz söylemesi, tatlı ve tesirli hitâb etmesi sebebiyle kendisine Hatîb-ül-Enbiyâ (Peygamberlerin hatîbi) denildi. İnsanlara İbrahim aleyhisselama bildirilen dînin emir ve yasaklarını tebliğ etti.

MUSA ALEYHİSSELAM

İsrailoğullarına gönderilen peygamberlerden. Allahü Teâlâ ile konuştuğu için "Kelîmullah" denilmiştir. Benî İsrail'e gelmiştir. Yakub aleyhisselamın soyundandır. Harun aleyhisselamın kardeşidir.

HARUN ALEYHİSSELAM

İsrailoğulları'na gönderilen peygamberlerden. Hazret-i Musa'nın ana-baba bir büyük kardeşidir.

HIZIR ALEYHİSSELAM

İbrahim aleyhisselamdan sonra yaşamış bir peygamber veya velî. Avrupa ve Asya kıtalarına hâkim olan Zülkarneyn aleyhisselamın askerinin kumandanı ve teyzesinin oğludur. İsmi Belkâ bin Melkan, künyesinin Ebü'l-Abbâs olduğu ve soyunun Nûh aleyhisselamın Sam isimli oğluna dayandığı bildirilmiştir. Bazıları da Hızır aleyhisselamın İsrailoğulları'ndan olduğunu söylemişlerdir.

YUŞA ALEYHİSSELAM

İsrailoğulları'na gönderilen peygamberlerden. Musa aleyhisselamdan sonra gönderilmiş olup Musa aleyhisselamın yeğeni veya vekîliydi. İsmi Yuşa'dır, hristiyanlar Yeşû derler. Yusuf aleyhisselamın neslinden gelen Nûn'un oğludur. Annesi Musa aleyhisselamın kız kardeşidir. Yuşa aleyhisselam Musa aleyhisselama bildirilen dînin esaslarını insanlara tebliğ etti.

İLYAS ALEYHİSSELAM

Hazret-i Musa'dan sonra Benî İsrail kavmine gönderilen peygamberlerin hepsi Tevrat'ın hükümlerini unutan, yerine getirmeyen insanlara bunları bildirmek için gönderildi. Benî İsrail, o zaman Şam ve civârında dağınık, küçük devletler hâlinde yaşıyordu. Çünkü Yuşa bin Nûn, Şam kıtasını fethedip Benî İsrail'e taksim etmişti. Bir kabîleye de Baalbek ve etrafını verdi. İlyas aleyhisselam Baalbek'in kabilesinde bulunuyordu.

ELYESA ALEYHİSSELAM

İsrailoğulları'na gönderilen peygamberlerden. İlyas aleyhisselamdan sonra gönderilmiştir. Her ikisi de Musa aleyhisselamın dînini yaymakla vazifelendirilmiş nebî idiler.

ZÜLKİFL ALEYHİSSELAM

İsrailoğulları'na gönderilen peygamberlerden. Peygamberliği kesin olarak belli olmayıp âlimlerin ekserisi peygamber olduğunu söylemişlerdir. Asıl ismi Bişr olup lakabı Zülkifl'dir. Elyesa aleyhisselamdan sonra kızmadan, sabır göstererek dînin emirlerini ve yasaklarını İsrailoğulları'na bildirmeyi üzerine aldığı, kefil olduğu için kefâlet sâhibi manasında Zülkifl denilmiştir. Elyesa aleyhisselamın amcasının oğludur. İsrailoğulları'na Musa aleyhisselamın dîninin emir ve yasaklarını tebliğ etmiştir.

YUNUS ALEYHİSSELAM

Yunus aleyhisselam, Asur Devleti'nin baş şehri ve önemli bir ticâret merkezi olan Nineve şehrinde doğdu. Babası Metâ ve annesi, Allahü Teâlâ'ya dua edip kendilerine bir erkek evlat ihsan etmesini dilediler. Cenâb-ı Hak onlara Yunus'u ihsan etti. Ancak Yunus aleyhisselam ana rahmindeyken babası vefat etti. Annesi onun doğum ve çocukluğu sırasında birçok harikulade, olağanüstü haller gördü. Yunus

aleyhisselam Nineve'de büyüdü. Kavmi içinde emin, yalan söylemeyen, yardımsever bir kişi olarak meşhur oldu. Otuz yaşına gelince Musul yakınlarındaki Nineve (Ninova) ahalisine peygamber olarak gönderildi.

DAVUD ALEYHİSSELAM

İsrailoğulları'na gönderilen peygamberlerden. Hem peygamber, hem sultan yani hükümdardı. Soy bakımından Yakub aleyhisselamın Yehûda adlı oğluna dayanır. Süleyman aleyhisselamın babasıdır. Kudüs'te doğdu. Orada yaşadı ve orada vefat etti. Kendisine İbrânî dilinde Zebur kitabı verildi.

SÜLEYMAN ALEYHİSSELAM

İsrailoğulları'na gönderilen peygamberlerden. Davud aleyhisselamın oğludur. Yakub aleyhisselamın neslindedir. Kudüs yakınlarındaki Gazze şehrinde doğdu. Hem peygamber hem sultanı. Çocukluğundan beri bilgili iyilik ve adaleti seven biri olarak tanınmıştı. On iki yaşındayken babasının yerine geçip sultan oldu. Daha sonra kendisine Allahü Teâlâ tarafından peygamberlik verildi.

LOKMAN HEKİM

Peygamber veya velî. Davud aleyhisselam zamanında Arabistan'ın Umman tarafında yaşadı. Davud aleyhisselamla görüşüp ondan ilim öğrendi. Davud aleyhisselama peygamberlik bildirilmeden önce, müftî olan Lokman Hekim, Davud aleyhisselama peygamberlik bildirildikten sonra fetvâ vermeyi bıraktı. Davud aleyhisselama ümmet oldu. Kendisine hikmet verildi.

UZEYR ALEYHİSSELAM

İsrailoğulları'na gönderilen peygamberlerden veya velîlerden. İsmi Kur'ân-ı Kerîm'de bildirilmiş olup peygamber olup olmadığı açıkça bildirilmemiştir. Babasının ismi Şureyha olup Hârûn aleyhisselamın neslindedir. İsrailoğulları'nı Tevrat'ın hükümlerine uymaya davet etmiştir.

ZEKERİYYA ALEYHİSSELAM

İsrailoğulları'na gönderilen peygamberlerden. İsmi Zekeriyya bin Âzan bin Müslim bin Sadun olup soyu Süleyman aleyhisselama ulaşır. Yahya aleyhisselamın babasıdır. Musa aleyhisselamın getirdiği dînin emir ve yasaklarını insanlara tebliğ etti. Kavmi tarafından şehit edildi.

YAHYA ALEYHİSSELAM

İsrailoğullarına gönderilen peygamberlerden. Zekeriyya aleyhisselamın oğludur. Annesinin ismi Elisa olup İmran'ın kızıydı. Hristiyanlar Elizabeth diyorlar. Davud aleyhisselamın neslinden olup hazret-i Meryem'in teyzesinin oğluydu.

İSA ALEYHİSSELAM

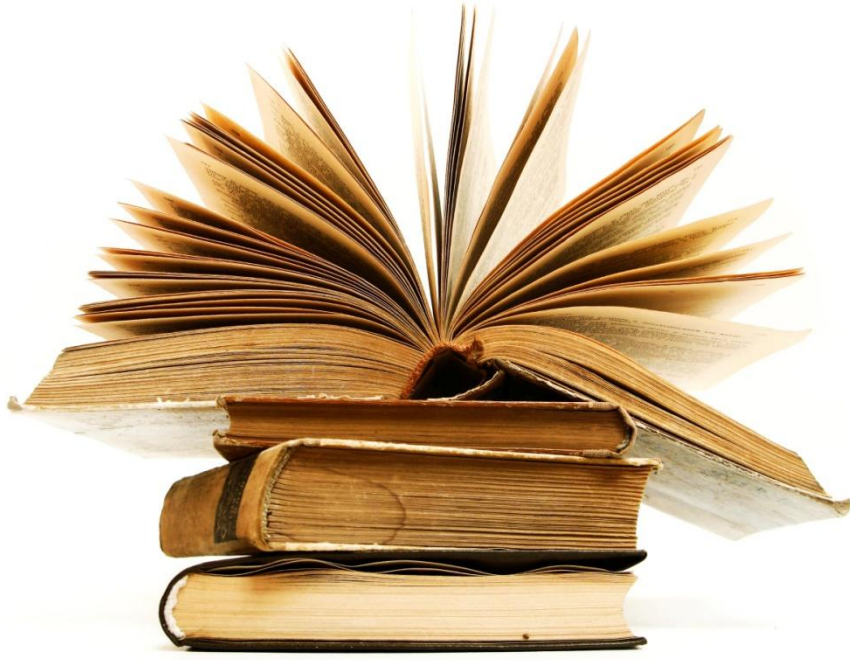
İsrailoğulları'na gönderilen ve Kur'ân-ı Kerîm'de ismi bildirilen peygamberlerden. Peygamberler arasında en yüksekleri olan ve kendilerine Ülûlâzım denilen altı peygamberin beşincisidir. Annesi hazret-i Meryem'dir. Allahü Teâlâ onu babasız yarattı. Kudüs'te doğdu. Otuz yaşında peygamber oldu. Kendisine İncil adlı kitap gönderildi. Otuz üç yaşında diri olarak göğe kaldırıldı. Kıyâmete yakın yeryüzüne tekrar inecektir.

ŞEMUN ALEYHİSSELAM

İsrailoğulları'na gönderilen peygamberlerden olduğu rivâyet edilen mübarek zat. Şemsûn diye de zikir edilir. İsa aleyhisselamla Muhammed aleyhisselam arasında yaşamış olan Şemun aleyhisselam, İncil ehliyendi. İsa aleyhisselama indirilen, henüz bozulmamış İncil-i şerife göre amel ederdi. Kavmiyse putlara tapardı. Şemun aleyhisselam, Allahü Teâlâ'yı inkar eden ve putlara tapan sapık kavimle cihat (savaş) edip onları imana çağırırdı.

HZ.MUHAMMED ALEYHİSSELAM

Sevgili Peygamberimiz Hz.Muhammed(s.a.v.), son peygamber olup bütün alemlere rahmet olarak gönderildi. Kainat ona hürmeten yaratıldı. Bütün insanlar, cinler, peygamberler ondan şefaahat dileyebilecekler.

GÜNÜMÜZ FIKİH PROBLEMLERİ

Arife Zeynep BENNA

Soru: Kadınların özel hallerinde ibadet etmelerinin dinî hükmü nedir?

el-cevap: Son dönem tartışma konularından biri de kadınların özel günlerinde ibadet yapıp yapamayacakları konusudur. Kur'an'da özel günlerinde kadınlara yasaklanan şeylerin içerisinde İslam dininin temel ibadetleri olan Kur'an okumak, namaz kılmak, oruç tutmak, hacetmek gibi hususlarda doğrudan yasaklayıcı bir ifadenin yer almaması, "Kadınlar özel günlerinde bu ibadetleri yapabilir mi?" sorusunu akla getirmiştir.

Namaz kılmak isteyen abdest almasının şart olduğu: "Ey müminler, namaz kılacağınız zaman, yüzünüzü, ellerinizi ve dirseklere kadar kollarınızı yıkayın, başınızı meşhedin ve bileklere kadar ayaklarınızı yıkayın. Eğer cünüpseniz temizlenin." (Maide 5/6) şeklindeki Kur'an nassı ile sabittir. Hz. Peygamber (s.a.v.) de adet halinin manevi kirlilik hali olduğunu ve bu günlerde namaz ibadetinin eda edilemeyeceğini belirterek, bu günlerde kılınmayan namazların temizlik günlerinde kaza edilmesinin gerekmediğini açıklamıştır.

Hz. Peygamber (s.a.v.), kendisine gelerek devamlı kanama geçirdiğini, temizlenemediğini ifade eden ve bu durumda namazları terketmem gerekir mi diye soran Fatıma binti Ebi Hubeş'e: "Hayır, bu anlattığın hayız kanaması değil, bir başka sebepten gelen kandır. Hayız kanaması gördüğün zaman namazı bırak ve sona erince, kanı temizleyerek guslet ve namazını kıl" demiştir. (Buhari, Hayız, 19, 24; Vudû 63) Hz. Aişe'nin naklettiğine göre: "Biz Rasulullah döneminde adet görüyorduk, bu günlerde kılmadığımız namazları kaza etmekle emrolunmadığımız halde, tutamadığımız oruçları kaza etmekle emrolunuyorduk. (Buhari, Hayız, 20; Ebu Davud, Tahare 109) Hz. Aişe'nin adet halinde kılınmayan namazların kaza edilmesinin gerekli olduğu şeklindeki görüşü doğru bulmayarak tenkit etmesi, adet günlerinde namazların kılınmamasının bir ruhsat olmayıp zorunluluk olduğunu ifade etmektedir. Kadınların özel günlerinde oruç tutabileceğini söyleyenlerin temel dayanak noktaları şunlardır:

Oruç ibadeti İslam'ın temel ibadetlerindedir ve farziyeti ayetle sabittir. (Bakara 2/183) Özel günlerinde bayanların oruç tutmalarını yasaklayan bir ayet nassı ise

bulunmamaktadır. O halde özel günlerinde oruç tutmak isteyenlerin oruç tutmasını yasaklamak Kur'an nassı ile çelişmektedir.

Ramazandan sonra kadınların hayızlı günlerinde tutamadıkları oruçları tutmakta zahmet çekmeleri bazen bu borçların ertesi seneye kalması ve birikerek daha sonra tutulmasının bir külfet oluşturması kadınlar özel günlerinde oruç tutabilir diyenlerin dayanak noktalarındandır. Yine bu görüş sahipleri İslam'ın kolaylık ilkesini de hayızlı kadının oruç tutabileceğine delil olarak getirirler. Kadınlar özel günlerinde oruç tutamaz diyenlerin delilleri şunlardır:

Hanefi, Şafii, Maliki ve Hanbeli mezhepleri kadınların özel günlerinde oruç tutmalarının haram olduğu görüşünü benimsemişlerdir.

Delillerin ilki orucun da namaz gibi bir ibadet olduğu anlayışına dayanır. Buna göre nasıl namaz için hükmî kirlilikten temizlenmek şart ise aynı şekilde oruç için de şarttır. Fakat hayızdan temizlenmenin kişinin iradesi dışında olmasından dolayı bu hal devam ettiği sürece de temizlik gerçekleşmediğinden bu durum oruç tutmaya engeldir.

Bir kısım yazarlarca kadınların özel hallerinde oruç tutabilecekleri gündeme getirilince doğal olarak karşı deliller de oluşmuştur. Özellikle kadınların bu döneminin "hasta" kapsamına alınması, hastanın oruçlarını kazaya bırakabilmesi ve büyük oranda hastanın oruç sebebiyle ilave bir sıkıntı çekiyor olmasından kaynaklanmaktadır. Âdet kanaması döneminde oruç tutamamasının sıkıntı ile değil, hükmî kirlilik ile ilgisi vardır. Yukarıda Hz. Aişe'den nakledilen hadiste geçen "yalnızca oruçları kaza etmekle emrolunduk." hadisine dayanarak İslam âlimleri adetli bayanın tutmadığı oruçları kaza edeceğinde icma etmişlerdir.

Soru: Kadınlar özel günlerinde tavaf yapabilirler mi?

el- cevap; Hanefiler'e göre tavaf esnasında hem boy abdestini gerektiren hükmî kirlilikten temizlenmek hem de abdestli olmak vaciptir. Dolayısıyla tavafın abdestli olarak gerçekleşmesi gerekir. Hanefiler bunun farz değil vacip olduğunu söylerken bazı gerekçelerden yola çıkmışlardır. Yine Hanefiler'e göre kadınlar özel hallerinde tavaf yapma durumunda kalırlarsa farzı terk etmediklerinden hacları tamam olur. Hz. Peygamber'in " Kabe'yi tavaf dışında, hacıların yaptığı bütün amelleri yapabilirsin" hadisi ve Hz. Peygamber'in Mekke'ye geldiğinde önce abdest alıp sonra tavaf yaptığına dair hadisler, tavaf esnasında abdestli olmanın farz olduğunu iddia edenlerin delilleridir. İslam âlimlerinin çoğunun görüşüne göre özel günlerinde kadınlar tavaf hariç haccın diğer rükunlarını yerine getirebilirler. Bununla beraber farz, vacip ve nafil tavaflarını ise yerine getiremezler.

Soru: Kadınlar, kadınlara imam olabilir mi?

el- cevap: Hanefiler bayanların bayanlara imamlık yapmalarını mekruh görürler. Bu görüşe ulaşırken bayanların evlerinde namaz kılmalarının daha uygun olacağı şeklindeki hadisi, bayanlara ezan ve kamet getirme mecburiyetinin olmayışı, cemaatle namazda ise bunların gerekli olacağı, bayanların fitneden emin olmadıkça camiye gitmelerinin hoş karşılanmayışı, bayanın imamlık yaptığında önde durmasının uygun olmayacağı, arada durmasının ise mekruh olacağı gibi argümanlar kullanmışlardır. İmam Malik ise bayanların bayanlara da olsa imamlık yapmalarının caiz olmadığını düşünmektedir. Çünkü onlara göre böyle bir şey caiz olsaydı, Hz. Peygamber zamanında örnek uygulamaları görülürdü. Şafiilere göre, kadınların cemaatle namaz kılmaları mekruh değil, aksine müstehaptır. Bu durumda imam olan kadın cemaatin ortasında durur.

ÇOCUKLARI TEHDİT EDEREK DEĞİL İKNA EDEREK EĞİTMELİYİZ

Anne ve baba olanlar çocukların herhangi bir şeye kolay kolay ikna olmadıklarını iyi bilirler ve onları ikna etmek yerine genellikle tehdite yönelirler. 'Akıllı durmazsan sana oyuncak yok ', 'yemeğini yemezsen beş kardeş geliyor ' gibi cümlelerle çocukları tehdit ederler. Tehdit yerine çocuğu ikna etmenin bir kaç metodu vardır. Bunlardan birkaçı; seviyesine uygun anlaşılır bir dille konuşmak, örnek ve hikayelerle pekiştirmek, onu ödüllendirmek, gerekiyorsa şekil ve resimlerle ifade etmektir. Bu metodlar çocuğun anlayış biçimine göre değişir. Ve tabiki bir çocuğun çok iyi anlaması karşındaki kişinin anlatmasına bağlıdır. İyi bir anlatım sade ve sık tekrarlanarak uygulanabilir. Nitekim Peygamber Efendimiz sallahu aleyhi vessellem hazretleri bir cümleyi üç defa tekrarladılar.

Peygamber sallahu aleyhi vessellem efendimiz çocukları ikna etmek ve onlara konuları daha iyi anlatabilmek için ilgilerini çekecek ve rahat anlamalarını sağlayacak bütün eğitim tekniklerini kullanmıştır ve bizlere düşen görev ise bu tekniklerden istifade etmektir.

(İbretli Bir Örnek)

ÖDÜLLENDİRME

Çocukların konulara karşı ilgilerini arttırmak ve çalışma heyecanlarını kalıcı hale getirmek için peygamberimizin kullandığı ödüllendirme metodunu İslam alimleri de sık sık kullanmaktadır.

Bu konuyu ünlü İslam bilimcisi İbrahim Ethem şöyle anlatır:

“Babam bana ‘Yavrucuğum hadis öğren. Ne zaman bir hadis duyar ve ezberlersen sana bir dirhem vereceğim.’ derdi. Ben de bundan dolayı hadis öğrenmek istedim.”

İmam Ebu Hanife, oğlu Hammad Fatiha Suresi’ni öğrendiğinde hocasına 500 dirhem vermiştir. Bir dirhemle bir koç alındığı bir dönemde böylesine büyük bir ödül, çocuğa Fatiha öğreten hoca tarafından çok bulununca Ebu Hanife şöyle demiştir:

“Yavruma öğrettiğini küçük görme. Eğer yanımızda daha fazla para olsaydı Kur'an'a hürmet için onu verirdik.”(canan,2004:102)

AĞIZ VE DİŞ SAĞLIĞI

Allah (c.c) insanlık tarihi boyunca doğru inanç, doğru düşünce ve doğru yolu gösterecekleri diye peygamberler görevlendirmiştir. İnsanlar arasında en doğru yol gösterici peygamberlerdir. İnsanlara iyiyi, doğruyu, güzeli, temizi öğretmek peygamberlerin görevleri arasındadır.

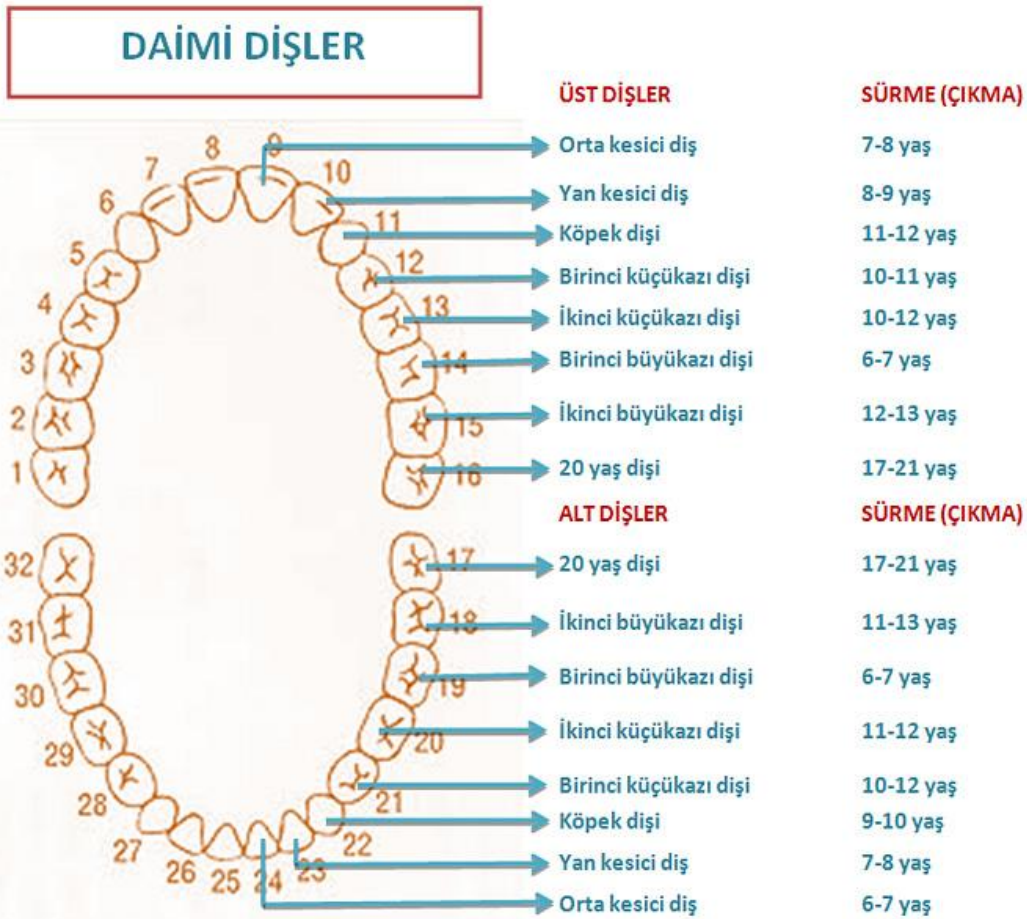
Son Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) maddi ve manevi anlamda insanların en temiziydi. "Temizlik imanın yarısıdır." [Müslim] buyurarak temizliğin önemini vurgulamıştır. Vücutta dikkat edilmesi gereken yerlerden biri diş ve ağız temizliğidir. Yiyeceklerin ilk temas ettiği yerler ellerimiz ve ağızımızdır. Ağız temizliğinde olabilecek aksaklık diş ve diş eti problemlerine yol açmaktadır. Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) her yemekten önce-sonra ellerini ve ağızını yıkardı.

Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) ağız ve diş temizliğinde misvak adı verilen lifli bir ağacın ince olan dallarını kullanırdı. Namaz, oruç gibi ağız ve diş sağlığının da Allah'ın (c.c) rızasını kazandıracak bir amel olduğuna inanan Peygamber' imiz (sallallahu aleyhi ve sellem): "Misvak ağız temizler, Rabb'i razı eder." [Buhari] buyurmuştur. Allah (c.c) ağız temizliğini emretmiş, Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) bu doğrultuda ümmetine ağız ve diş sağlığının önemini anlatmıştır. Yine bir hadisinde: "Ümmetime zor gelmeyeceğini bilseydim, her namazdan önce dişlerini temizlemelerini emrederdim." [Ebu Davud] buyurmuştur.

Dişlerin işlevlerini en iyi şekilde yerine getirmeleri ise ancak temizlik ve bakımlarının özenle yapılması ile mümkündür. Ağız, vücudumuza açılan bir kapı gibidir. Dolayısıyla ağız ve diş sağlığı vücudun genel sağlığıyla doğru orantılı seyreder. Ağız, mikropların vücuda en kolay ulaştığı yer olduğu için ağız ve diş sağlığı genel vücut sağlığı için de büyük bir önem taşımaktadır.

Diş sağlığının bozulmasıyla, sadece ağız ve dişlerin değil, vücuttaki diğer organların da etkilendiği uzmanlar tarafından gün yüzüne çıkmıştır. Ağız ve diş temizliğine önem verilmediği takdirde diş çürükleri ve diş eti rahatsızlıkları ortaya çıkacaktır.

Dinimiz sağlam olanı korumayı emreder bize. En doğru yol gösterici olan Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) de ağız ve diş sağlığı konusunda oldukça titiz davranır, etrafındaki insanlara, ashabına öğüt ve tavsiyelerde bulunurdu. O'nun (sallallahu aleyhi ve sellem) öğüt ve tavsiyeleri doğrultusunda yaşamak duası ile.

KANTARON OTU

Kantaron otu temmuz ve eylül aylarına kadar farklı renklerde çiçekler açan, A ve C vitaminleri ile çeşitli mineraller içeren bir bitkidir.

Bir çok hastalığa şifa olan kantaronun çayı vücuda kuvvet verir.İştah açar.Mide ağrılarını azaltır ve hazmı kolaylaştırır.

Ateş düşürücü etkisi vardır.Balgam söker,ishali keser ve astıma karşı faydalıdır.Kantaron yağı yaraların ve yanıkların iyileşmesini hızlandırır.

Sarı kantaron bilimsel olarak kabul edilen en yararlı anti depresanlardandır.İçeriğindeki bazı bileşenler değersizlik hissi,endişe,gerginlik,korku,depres yona bağlı uykusuzluk gibi durumların tedavisinde önemli etkiye sahiptir.

Bunun için kaynatılmış bir bardak suya 2 çay kaşığı kadar kurutulmuş sarı kantaron eklenip 10 dakika demlenir ve günde 1 ya da 2 bardak içilir.

8 kilogram kaynak suyuna 500 gram sarı kantaron atılıp 40 dakika kaynatılıp süzülür.Günde 4 defa yemeklerden 1 saat önce bu çay tüketilir.Bu çay idrar yolu hastalıklarına iyi gelir.

Ülser ağrısı için kantaronla birlikte meyankökü,nane,pelin otu,papatya ve şerbetçi otu karıştırılır.Aç karnına 3-4 bardak içilir.

Balla macun haline getirilen kantaron çiçeği,sara köpüğüne fayda verir.

Verem hastalığında 1 bardak kaynar suya 10 gram kantaron konularak öğle ve akşam yemeklerinden önce içilir.Yine 1 bardak kaynamış suya 10 gram kantaron otu atılıp 10 dakika bekletilip yemeklerden önce içilirse iştah açıp kolesterolü düşürür.

